עח: כל הזבחים פרק שמיני זבחים

ונשער מין במינו כמין בשאינו מינו. פי' בקונטרס כיון דהיכא דקיימינן אטעמא כל כמה דיהיב טעמא לא בטל כי ליכא למיקס נמי אמאי מזלזלינן באיסורא למיהדר לבטלן נימא רואין אילו [ו] היה מין ושאינו מינו הא יש בו היכר טעמא השתא נמי לא בטיל [ז] ואת אמרת מין במינו בטל מן התורה [ח] אע"ג דאילו היה אינו [ט] מינו היה נותן טעם: הג"ה. ואע"פ שהיכר בקונטרס זלזול [א] איסור אינו רואה לפרש שמקשה מדרבנן דהא מתניתין דאוריתא היא וכולה שמעתין כו': **לא רואין לדם באילו הוא מים.** כלומר הדם פסול [ב] דמין במינו בטיל ברובא כגון שהמיס פסולין לזריקה: ה"ג **דלי** שיש בו יין **לבן והלב והטבילו הולכין אחר הרוב.** לא דמי להא דתנן (שבת דף קכ:) הדיו והחלב לחין אין מוקצין דהכא כיון דהאי דלי יש בו חלב עד דיזבו לא מחלבלי מיא ולא דמי לחלב דתנא דמנגא דמנגא לא מגבא דגבא ומתיא ומטיל [ג] הולכין אחר הרוב ואם לא היה חציו [ד] כיון שהטבילו ונתמלא ממי מקוה וכבו המים על היין טהור ואם תאמר והא אמרינן (שם דף עז.) כל תמרא דלא דרי על חד תלתא מיא לאו תמרא הוא וכ"ש הכא דאיכא תמרא טובא לא בטל ממנו שם יין ולא מהני דאקשה דתמרא מזיגא מיקרי כדאמרינן בפ"ק דתמכות (דף ג:) וי"ל דהכא מיירי בתמרא מזיגא לר' נמי בתמרא דרפי ואוכן יכול לקבל רוב מים שאין בו היינות שון כדאמרינן בפרק המוליח יין (שבת דף עז.). יין הסרון [ה] לחוד דרפי וכן יש לפרש בסוף הערל (יבמות דף פכ:) דאמר נתן פאה ונטל פאה כשר עד רובו ופי' בקונטרס למיירי במי פירות והשתא לר' ביין מיירי דאמאי כשר והלא יין גמור הוא לגבך בורא פרי הגפן ולכל דבר ובין הוא טובל אלא מיירי בתמרא דרפי ומיהו איכא למימר [ו] בשאר מי פירות כר מיין וכפ"ז דמס' מקואות תניגן לה וקאי אשאר משקין ומי פירות והליר והמוריים והתמד משום [ז] דתמיין: **דלי** [ד] שהוא מלא רוקין גרסינן כאילו לא בטל. שהרוק עב הוא ומוקץ בפני המים ואינו בטל במים ומלא לאו דוקא אלא אחידי דבעי למיתני מלא מי רגלים דדוקא הוא דאשמעינן רבותא דלא בעי לבטוליהו דכיון שעברו מי המקוה על פיו ונשקו לאותן שבתוכו נעשו חבור להם וטהר דמי רגלים מין מים הן תני נמי מלא רוקין: **רואין אותו** [ח] **כאילו הן מים.** כלומר אף על פי שמראיהן חלוק מקלת ממראה שאר מים שאילו הכי כיון דמין מים הן לא בעי רובא לבטולי אלא רואין אותו כו': **מלא מי חטאת.** הוא [ט] והן אב הטומאה ותשיבי משום קדושתייהו לא בטלין אלא בכרוב: **עד שירבו המים.** אין טבילה עולה לכלי עד שיפסוק מהם יותר מאיצו של כלי כדי שירבו המים הנכנסין על מי חטאת: **מאן שמעת ליה** [י] **דאמר רואין אותו** [יא]. [ד]שמעת מן דאמר רואין אותו כאילו הוא שני ממראה שלו [יב]: **וקאני.** היכא דהיה מראה הכעל למראה המצבע כגון מי חטאת שאין מראיהן חלוק דקני ליה למבטל [יג] בכרוב ואלא אמרינן רואין אותו כאילו הוא יין אדום לגמרי:

אלא מין בשאינו מינו בטעמא מין במינו ברובא ונשער מין במינו כמין בשאינו מינו דתנן נתערב ביין רואין אותו כאילו הוא מים מאי לאו רואין אותו ליין כאילו הוא מים [א] לא רואין אותו לדם כאילו הוא מים אי הכי בטל מיבעי ליה ועוד תניא ר' יהודה אומר רואין אותו כאילו הוא יין אדום [ב] אם דיהה מראהו כשר ואם לאו פסול תנאי היא דתניא [ג]דלי שיש בו יין לבן או חלב והטבילו [ד]הולכין אחר הרוב ר' יהודה אומר רואין אותו כאילו הוא יין אדום אם דיהה מראהו כשר ואם לאו פסול ורמינהי [ה]דלי שהוא מלא רוקין והטבילו כאילו לא טבל [ו]מי רגלים רואין אותו [ז] כאילו הן מים [ח]מלא מי חטאת עד שירבו המים על מי חטאת מאן שמעת ליה דאית ליה רואין רבי יהודה וקתני דסני ליה ברובא אמר אביי לא קשיא

דאמרי תרי אמוראי אלא מאן דאמר אין רואין אותו כאילו הוא יין אדום מאי אמר ליה אמר ליה אי אמר לך אבא אמר לי אבא אמר לי אבא אמר לי